

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

§. I.

Circa primam igitur superius positam assertione, haud discordo à Clero Gallicano: in vi enim luminis naturalis, quod in statu puræ etiam nature, esset insitum humano intellectui, cognoscitur necessitas regiminis Politici, ad homines in unam societatem civilem coadunatos, bene ordinandos, non ad privatam duntaxat virtutum Moralium honestatem, sed ad communis quoque Boni, vita politica Finis, prosecutionem. Et hinc in statu etiam puræ naturæ subsisteret illud Apostolicum dictum: *Omnis anima potestatis sublimioribus subdita sit: non est enim potestas nisi à Deo, que autem sunt à Deo, ordinata sunt: itaque qui potestati resistit, Dei ordinationis resistit.* In vi cuius proinde ordinationes Divine, Christus iussit reddere Cæsari, quæ Cæsaris sunt. At quia ipsissima hæc ex Dei ordinatione consistens potestas Politica, mensuranda est ex sphæra luminis naturalis, publicum Politici statutum inter homines exigentis, quod in unam civilem communitatem coordinatis, ad hujus Bonum Communum legibus & statutis, nec non pœnaru[m] comminationibus, ac præmiorum pollutionibus dirigi valerent; questio hinc oritur; *An sicut lumen naturale in homine jam subficit sub elevationis supernaturalis sublimiori perfectione, regiminis Politici ratio perinde subternatur supernaturali Fidei infusa lumini, atque virtutibus eidem proportionatis, ac virtutes Morales naturales lumini naturali commensuratae subordinantur altiori Fidei Divina, virtutumque supernaturalium directione?* Ipsemer Clerus Gallicanus in sua Declarationis primo articulo Christi Domini doctrinæ conformiter profitetur, quod Christi regnum subsistat in hoc mundo, & tamen non sit de hoc mundo: atque hoc ipsum regnum haud obseruare concedit Christi Vicarijs, Beato Petro, ejusque successoribus. Et ideo, qua in vi hujus, Vicarium Christi characterem præferentis potestatis ordinantur, ita Dei sunt ordinationes, ut juxta ipsius etiam Cleri Gallicani sensum, obedientia eisdem debita, Deo reddatur. Merito igitur statuere, oportet, inter homines non in puræ naturæ, sed elevationis supernaturalis statu positos, duplē potestatum à Deo constitutam, Regiam scilicet seu Politicam, & Ecclesiasticam Christi vicariam. Quæ utraque potestas, cùm sit Iuris Divini, in se ipsa nequit ullius homini ordinationi esse subiecta.

2. Tametsi verò cujuscumque Politica æquæ, ac Ecclesiastica ordinatio principium, sit Ius Divinum, seu potestas à Deo immediate constituta, utraque tamen ordinatio hujusmodi, ex hominis alterutram illarum potestatum prærogativæ præminentis, judicio & arbitrio præmanans, in se formaliter ac immediate spectata, est actus humanus. De cuiusmodi adeo acto, Politici licet regiminis sphæra circumscripto, quæstio est; *An perinde ac ejusdem subiectum Christianitatis charactere insignitum, subordinetur potestati Ecclesiasticae summi in terris Christi Vicarii Romani Beneficiis?*

§. II.

3. Primo igitur Regi Christiano indecorum esset, negare, Regiam potestatem ex Christi

stianitatis charætere, nihil de altiori perfectioris supernaturalis gradu participare, perinde ac si in eo collocaretur loco, quo esset in statu puræ naturæ, ac etiam reperitur in Regibus Ethnicis. Totius autem linea supernaturalis fundamentum est lumen fidei, cui superstruitur supernaturalis prudentia sublimior lumen, Quis ergo neger, sicut lumen naturale indita habet virtutum semina, quibus non privata duntaxat honestatis, sed Politici etiam publicum Bonum respicientis Boni fit moderatio, sic supernaturalis in fide Divinæ radicatum lumen objicitur est ordinis supernaturalis, non in singulari duntaxat, cujusque honestatem moralen in Regnum Cælorum ordinabilem spectantis: sed, quia ex ipso Fidei lumine profitemur unam visibilem Ecclesiam, sub Christi Vicario coadunatas in aliquod publicum, & mysticum, & sub altiori ratione quasi Politicum Regnum, ipso Ecclesia nomine à Patribus Orthodoxis insignitum, oportet, in vi hujus supernaturalis luminis agnoscere cunctarum potestatum etiam naturalium, seu physicarum, seu politicarum, quæ moralis Regnum Cælorum ordinabilitatis capacium, coordinationem ad Regnum Cælorum, non privatum solummodo à fidelibus particulariter participantium in celis, sed quia in terris ex hierarchico sancta Ecclesia regimine consistens, cunctos complectitur fideles, ceu domesticos Dei, & cives Sanctorum. De quâ proinde moralis etiam publicâ, & quasi politica in Regnum Cælorum ordinabilitate communicat etiam Regia potestas, non equidem secundum suam præcisè naturam spectata, sed quâ sublimata ex charæteris Christiani elevatione, in vi cuius Rex est constitutus vicarius Christi authoritatis instrumentum, ad publicum Ecclesia sanctæ Bonum, in suo præcipue Regno, æternæque salutis in suis charætere Christiano æquè insignitis subditis commodum, pro viribus promovendum. Quidni ergo Regia potestas ex charætero Christianitatis, participans de activa in Regnum Cælorum in terris Ecclesia nomine insignitum subditorum coordinativâ autoritate, in suâ etiam personâ, quæ publicâ & Regiâ, communiceat de passiva in Regnum cælorum ordinabilitate per eum dirigendâ, cui Regni cælorum claves sunt à Christo commissa?

Hinc profundo dicere fas est, Regnum quoque Politicum charætere Christianitatis condecoratum, participare de Regno Christi, quod assertur non esse de hoc mundo. Hoc namque Christi in terris Regnum, obtinet normam publici etiam regiminis, fidelium sub uno Pastore Oecumenico in unitatem Fidei coadunatorum, sive unam Rempublicam Christianam constituentium, in salutem æternam ordinantis. Num verò hujus ad Regnum cælorum atque salutem æternam ordinis tum privati, tum publici capacia negaveris Regia potestatis in Christiano Princeps residentis exercitia, & actus Morales etiam publicos?

Quare pro tertio nefas est, duas supremas in terris gubernandi Ecclesiasticam & Politicam potestates ita statuere, ac si essent proflus disparatus, nullam habentes inter se subordinationem.